

ἔοικέναι 1. Εἶμαι ὅμοιος, look like, Ξενοφάνης 35 ἐοικότα τοῖς ἐτύμοισι Ἡράκλειτος 1.5 ἀπείροισιν ἐοίκασι 34 κωφοῖσιν ἐοίκασι Ἀναξαγόρας 4.18-19 σπερμάτων ἀπείρων πλῆθος οὐδὲ ἐοικότων ἀλλήλοις . . . οὐδὲ γὰρ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔοικε τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρῳ 9.4 οὐδενὶ ἔοικε χρήματι Διογένης 5.21 ἀλλήλοις ἐοικότα **2** (συνών. δοκῶ). Φαίνομαι/παρέχω τὴν ἐντύπωση, appear/give the impression, Ἐμπεδοκλῆς 112.5 ὥσπερ ἔοικα. || **ἔοικε.** Προσῆκει/ἀρμόζει, it is fitting, Παρμενίδης 8.60 τὸν σοι ἐγὼ διάκοσμον ἐοικότα πάντα φατίζω Δημόκριτος 266.3 οὐδενὶ γὰρ ἄλλῳ ἔοικεν ἢ ἐωυτῷ. || **εἰκός** (ἐστί). Εἶναιφυσικὸ/εὐλογο, it is natural/plausible, Δημόκριτος 181.3 εἰκός . . . οὐκ εἰκός.

ἐπάγειν. Φέρω, bear/carry, Ἐμπεδοκλῆς 111 παλίντιτα πνεύματ' ἐπάξεις.

ἐπαίειν 1. Ἐννοῶ/γνωρίζω, understand/know, Ἡράκλειτος 112 σοφίῃ ἀληθέα λέγειν καὶ ποιεῖν κατὰ φύσιν ἐπαίοντας 117 οὐκ ἐπαίων ὅκη βαίνει **2.** Ἀκούω/ἐνωτίζομαι, hear/listen, Δημόκριτος 35 γνωμέων μεν τῶνδε εἴ τις ἐπαίοι ξὺν νόῳ. Πρβλ. γινώσκειν, νοεῖν.

ἐπαινεῖν (ἀντίθ. ψέγειν). Ἐπαινῶ/ἐγκωμιάζω, praise, Δημόκριτος 113 μεγάλα βλάπτουσι τοὺς ἀξυνέτους οἱ ἐπαινέοντες 192 ῥάδιον μὲν ἐπαινεῖν ἢ μὴ χρῆ καὶ ψέγειν. || Δημόκριτος 114 βέλτερον ὑφ' ἐτέρου ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐπαινέεσθαι 265.3-6 ὥσπερ <γὰρ τὸν> τὰς παρακαταθήκας ἀποδιδόντα οὐ χρῆ ἐπαινεῖσθαι.

ἔπαινος (ἀντίθ. ψόγος). Ἐπαινος, praise/commendation, Δημόκριτος 115 ἦν μὴ γνωρίζης τοὺς ἐπαίνους, κολακεύεσθαι ἡγέο.

ἐπαῖσσειν. Βλ. ἀπαῖσσειν.

ἐπακουστός. Δεκτικὸς νὰ ἀκουσθεῖ, susceptible to being heard, Ἐμπεδοκλῆς 2.7-8 οὔτ' ἐπιδεκτὰ τάδ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐπακουστός.